

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 10516/2025
01.10.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Јелице Бојанић Керкез, Радославе Мађаров, Зорице Булајић и Ирене Вуковић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Сандра Кршеновић, адвокат из ..., против тужених ББ из ..., чији је пуномоћник Гордана Булатовић, адвокат из ..., ВВ и ГГ, обојице из ..., чији је заједнички пуномоћник Слободан Деспотовић, адвокат из ..., ДД и ЂЂ, обоје из ..., чији је заједнички пуномоћник Душица Скоковић и ЕЕ из ..., ради утврђења права службености пролаза, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1523/24 од 28.02.2025. године, у седници одржаној 01.10.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1523/24 од 28.02.2025. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1523/24 од 28.02.2025. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1523/24 од 28.02.2025. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужиле и потврђена пресуда Основног суда у Ужицу П 484/22 од 13.03.2024. године, којом је одбијен тужбени захтев да се утврди да тужиле има право сталне службености пролаза пешнице, запрегом, трактором са прикључним машинама, путничким и теретним возилима, правцем којим пролази од јавног пута који носи кп број .. КО ..., па се пружа најпре крајњом југоисточном страном кп број .. КО ..., правцем североисток-југозапад у дужини од 17м, па затим истим правцем крајњом југоисточном страном кп број .. КО ..., у дужини од 24м, а ради доласка у своју повласну кп број .. КО ...; да се наложи туженима да трпе да тужиле своје право упише у јавне књиге и обавезана тужиле да туженој ББ накнади трошкове парничног поступка у износу од 328.325,00 динара. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиле за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужиле је благовремено изјавила ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи на основу члана 404. Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 10/23), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Правноснажном пресудом одбијен је тужбени захтев за утврђење права службености пролаза преко парцела тужених на начин како је то описано у тужбеном захтеву, код утврђеног да постоји више путева којима се може доћи на повласну парцелу, а тужилца није доказала тврдњу на којој је засновала захтев да је све време рока одржаја од 20 година, фактички остваривала право службености пролаза спорним путем. Образложење побијане пресуде не одступа од досадашњег тумачења и примене материјалног права у ситуацијама битно истоврсног чињеничног утврђења, тако да не постоји потреба за новим тумачењем права нити за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана. Наводима ревизије се не указује на спорна права питања од општег интереса и на правна питања у интересу равноправности грађана, већ указује на чињенична питања конкретног спора, због чега нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији, чија је дозвољеност условљена испуњењем услова прописаних у члану 404. став 1. ЗПП. Осим тога, наводи ревизије се делимично односе на битне повреде одредаба парничног поступка, због чега се посебна ревизија не може изјавити. Институт изузетне дозвољености ревизије предвиђен је искључиво за питања из домена примене материјалног права, и то под условима који су законом изричито прописани.

Имајући у виду да се ради о парници у којој одлука о основаности тужбеног захтева зависи од утврђења у сваком конкретном случају чињеница релевантних за примену материјалног права, а из навода ревизије не произлази да постоји потреба за уједначавањем судске праксе, разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни за новим тумачењем права, Врховни суд налази да нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, па је у складу с тим одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према одредби члана 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 23.05.2022. године. У тужби није означена вредност предмета спора, нити је то учињено до окончања поступка пред првостепеним судом, али је тужилци наложено да плати судску таксу за тужбу и првостепену пресуду у износу од по 1.900,00 динара. Обрачуната такса у наведеном износу наплаћује се у парницама чија је вредност предмета спора до 10.000,00 динара, а што не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне

банке Србије на дан подношења тужбе, па је ревизија тужиље недозвољена у смислу члана 403. став 3. ЗПП.

Имајући изложено у виду, на основу члана 413. ЗПП одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Весна Субић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић